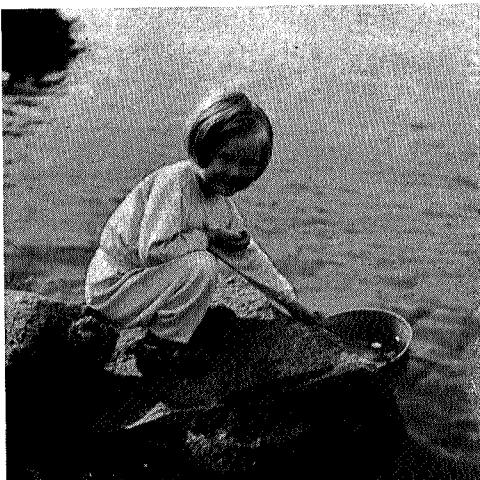

For første gang slo det meg at tallet 13 var uheldig. Ett var at vi mistet en avholdt og klok vertinne, et annet var at det ikke ble notert i noen av våre årbøker at hederstegnet var tildelt henne. Det er denne forglemmelse vi nå vil gjøre god igjen. Beskjeden som Kari er, vil hun ikke at det skal gjøres vesen av dette, men hun har så mange gode venner blant turistene at de har krav på å få vite at hennes store innsats for dem har fått noen påskjønnelse.

Like før påske iår var Kari med en tur til Nedalshytta, og hun syntes det var store forandringer. «Da jeg tok over Nedalshytta, var det bare 3 små gjesteværelser, nokså mørk spisesal med en diger peis og et lite kjøkken. Men så ble det jo nybygg med både telefon og mye annet. Det var ikke som nå å reise dit, for snøbilene stod ikke og ventet på en. Nei, det var å ta skiene fatt fra Ås til hytta — en tur på 38 km.»

Men stort sett syntes hun det var veldig hyggelig på Nedalen, og det samme inntrykk hadde gjestene som var så heldige å komme til Nedalen i hennes vertinnetid.

Vi hilser Kari Aune — ungdommen på 78 år — og takker for gode minner.

Kjekk jente

Erling Haaberget

«VED TROLLTJØNN»

Av Fredrik Bødtker Lund

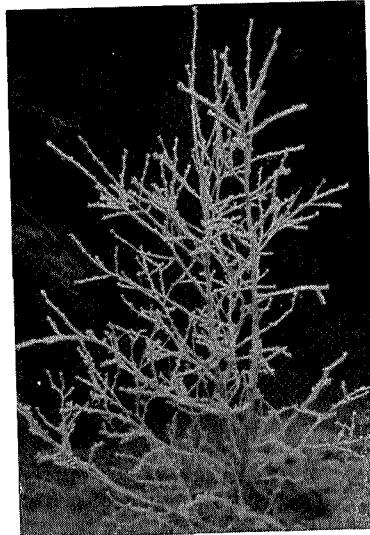
Ved Trolltjønn stiger stille røyk
mot høstmørk nattehimmel
fra røde glør
som langsomt dør
i lyset fra en strimmel
av månestrålers trollske dans
i tjønnets bunnløst dype glans.

Langs stranden suser sakte siv
i slike senhøstnetter
og imot syd
seg hever spyd
av gran i silhouetter
som møter gjenglans fra min ild
i et fantastisk skyggespill.

Og skogens dystre, kalde pust
av såre nattelyder
blir ofte slukt
av fugl i flukt
og viser at det syder
av liv på taus, men vakt som post
i senhøstnattens første frost.

Så kryper jeg i posen ned
og nyder søvnens sødme
i stille ro
til sol får mo
og myr til dypt å rødme
i praktfull fargesymfoni,
mens skodderester drar forbi —.

Jeg tørner ut, får atter liv
i bålet, og lar kjelen
få varme opp
en glohet kopp
som luner inn i sjelen.
— Ved Trolltjønn, slik ved morgengry,
da blir jeg alltid født påny!

Rimfrost

Arne Falkanger

BEGGE SYLER PAA SAMME DAG

Af Einar Kjeldsberg.

Av ing. J. B. Lysholm, Breidablikk, har vi fått denne fornøyelige artikkelen. Deltakere i turen var J. B. Lysholm, Andreas Lyng og Einar Kjeldsberg.

Løvøen 9 August 1894.

Vi var tre ifølge, da vi ankom til Nedalen, hvor der opholdt sig et større Selskab af Damer og Herrer, som vi alle kjendte, og hvilke den næste Dag skulde bestige Storsylen sammen med Føreren, Student Gabriel Meisterlin.

Den ene af mine to Venner samt jeg havde fire Aar tidligere
besteget Storsylen fra den almindelige Kant, hvorfor vi ikke brød
os om dette. Derimot havde vi ikke tidligere været paa Lillesylen
(den nuværende Stor-Sola), hvorfor vi bestemte os til at bestige
denne.

Medens vi om Aftenen sad hyggelig bænkede om Peisen, faldt Samtalens uvilkaarlig hen paa Systerne, og mangt og meget blev fortalt om disse. En vidste ogsaa at berette, at flere havde forsøgt at bestige Storsylen ved at gaa langs Kammen fra Lillesylen, men at Forsøgene altid var mislykkede, og Sagen var nu almindelig anseet som umulig.

Vi tre, der havde ungts, hidsigt Blod, hørte begjærligt efter og fandt, at her var noget for os.

Kort sagt, vi besluttede at bestige Storsylen fra Lillesylen.